

Hizb-ut Tahrir / Filistin’den Bir Basın Açıklaması
**Filistin Otoritesi Güvenlik Birimleri,
Mâsum Canlara Kıydıktan Sonra Şuhedânın Hürmetine de Saldırıyor**

Filistin Otoritesi güvenlik birimleri; dün, Salı günü **Hizb-ut Tahrir**’in Halîl-ur Rahmân kentinde görkemli bir kalabalık ile gerçekleştirdiği şiddet içermeyen yürüyüş sırasında, **Hizb-ut Tahrir** üyesi Hişâm el-Berâda’î’yi yakın mesafeden soğukkanlılıkla katletmekle yetinmedi, bugün de cenâzesine, ne bir Müslümanın ne de insanlıktan nasibini almış bir kâfirin asla yapamayacağı bir şekilde alçakça saldırdı.

Cenaze, salât-ul zuhr (öğle namazı) akabinde Mescid-ul Huseyn’den yola çıkmıştı ki henüz cenaze ilerlemeye başlamadan, cenaze alayını yayılım ateşine tuttular. Sanki Otorite’nin ordusu, Tel Aviv Tepeleri’nde Yahudi Ordusu ile çatışıyormuşçasına bölge âdeta savaş meydanına döndü. Bu da cenaze ortamında kargaşaya sebep oldu; kimilerinin geri kalmasına yol açarken, kimileri de şehîdin cenâzesini son durağına varıncaya kadar sözde “vatanî” mermilerin vınıltıları altında taşımayı sürdürdü. Cenaze ile birlikte yürüyenler arkadan ve sağdan-soldan, aç kalmış vahşi hayvanların bile hayâ edeceği bir üslupla vurulan acımasız darbelere maruz kaldılar. Onlara yönelik bu tartaklama ve kurşun yağmuru, aynen bu “vatanî” orduyu türeten Yahudi işgâl ordusunun üsluplarını andıran vahşi ve barbarca bir üslupla cenazenin seyri boyunca devam etti. O kadar ki cenaze alayına yönelik saldırının şiddetinden naaş üç kez düşme tehlikesi geçirdi. Ne mutlu Amerika’ya ve Yahudi’ye ki böylesine mücrim bir Otorite’ye ve zebânilerine sahipler! Öyle bir Filistin Kurtuluş Otoritesi ki güya Filistin’i “denizden nehre” kadar kurtaracaklardı! Şimdi burada aşağıdaki hususları beyân ediyoruz:

1. Filistin Otoritesi’ni cenaze alayına saldırmaya yönelten temel dürtü; önceki gün Otorite’nin çamura saplanan heybeti uğrunda içler acısı beyhude bir iade-i itibar çabasıdır. Zira **Hizb-ut Tahrir** şebâbı ve beraberlerindeki el-Halîl ehlinde çok sayıda ihlaslı mü’min, alınan son derece sıkı güvenlik önlemlerine rağmen, son varış noktasına kadar ilerlemeyi, sonra da kısa mesafeden aralıksız süren kurşun yağmuru altında kapanış konuşmasını, hem de son kelimesine kadar okumayı başardılar. Kurşun yağmuru, kapanış konuşmasının sonuna dek yürüyüş istikâmetinde devam etti.
2. Otorite’nin güvenlik birimleri, bu içler acısı beyhude iade-i itibar çabasında, haklı-haksız hiçbir şeyi umursamadan kararlılık gösterdi ve bunun da cenâzeye ve beraberinde yürüyenlere musallat olan ezici gücünü artırmakla olacağını zannetti. Bunun üzerine Râmallah’tan 600 kişilik takviye güç gönderdi. Bilindiği gibi, (birbirini destekleyici haberlere göre) birkaç gün önce de Ürdün güvenlik birimlerinden 800 kişilik takviye güç talep etti.
3. Otorite, bu menfur [cenâze saldırısı] cürümünü; sinsilik, tevil, yalan ve çarpıtma yoluyla haklı çıkarmaya çalıştı. Bu hususta kendilerine yardım edebilecek olanlar ile temasa geçtikten sonra, cenâze alayının ana caddeden [Ayn Sâra Caddesi] geçmemesini, bunun yerine başka bir güzergâhtan geçmesini talep ettiler. Gerekçe olarak da cenâze alayına “sızıp” olaylar çıkarmayı plânlayan provokatörler bulunduğu dair ellerinde sağlam bilgiler olduğunu söylediler. Oysa gerçekte Otorite, cenâzeye saldırmak için kendisine, örümcek ağından daha çürük olsa dahi bir bahane üretmek istedi.
4. Burada şöyle basit bir soru ortaya çıkmaktadır: Bu “provokatörler”, cenâze alayı Ayn Sâra Caddesi’nden geçmeyince “sızmayacaklar” mıydı? Velez cenâze farklı bir güzergâhtan gitmiş

olsa, onları “sızılmaktan” men eden şey ne olacaktı? Yalnızca bu bile, Otorite’nin cürümünü işlemek için bir mazeret ve yanıltmaca olarak bu söyleme tutunduğunu kesinlikle kanıtlamaktadır.

5. Cenâzede herhangi bir karışıklık çıkmasını önlemenin tek bir yolu vardı. O da “kahraman” güvenlik güçlerini cenâzenin yolundan tamamen uzak tutmaktı. [Kâtîli, maktulün ailesinin karşısına çıkarmamak, bu tertemiz beldede örf değil midir?] O halde neden, binlerce güvenlik görevlisi, Mescid-il Huseyn çevresine ve cenâzenin birkaç metre ötesine yerleştirilmiştir? Neden Şuhedâ mezarlığına giden yol boyunca, silahlar ve coplarla tam donanımlı bir halde yayılmışlardır? Bu da göstermektedir ki Otorite’nin, îmân ve irâde meydanında bozguna uğramış bir halde kovulan güvenlik birimleri, önceki gün kendilerini hezîmete uğratan el-Halîl halkından “her ne pahasına olursa olsun” intikam almayı kafalarına koymuşlardı.
6. Böylelikle açığa çıkmaktadır ki cenâze saldırısının ve şehîde saygısızlığın tek bir sebebi vardı. Bu sebep de sarsılan heybeti uğrunda içler acısı, beyhude bir iade-i itibar çabasıdır. Dolayısıyla bu cenâze saldırısı, bir ısrar ve fırsat kollama sonucu meydana gelmiştir.
7. Tüm Filistin halkına deriz ki bu Otorite ve güvenlik birimleri sizden değildir, siz de onlardan değilsiniz. Eğer onlarda biraz insaf olsaydı, -ki henüz çok geç değil- bu Otorite’yi bir paçavra gibi kaldırıp atarlar, târih sayfalarında ve Rableri katında, Kâfirlere ve avânelerine yordakçılık eden, evlatlarını ve kardeşlerini katleden, onlar aleyhinde casusluk yapan ve onları Yahudilere teslim eden kimseler olarak yazılmaya râzı olmazlardı. Filistin halkı, bu Otorite’ye haddini bildirmez ve tüm aşiretler de güvenlik birimleri içindeki evlatlarına engel olmazlarsa, hiç şüphesiz, selim bir kalp ile Allah’a gelenden başka, ne malın ne de evlâdın fayda vereceği günde Allah bu hususta onları hesaba çekecektir.
8. Son olarak Ümmet’i temin ve teyit ederiz ki **Hizb-ut Tahrir**, Allahu Te’alâ’nın izniyle Rasul el-Mustafa [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]’in metodu olan dâveti taşıma metoduna bağlılığını tüm gücüyle sürdürecektir ve mallardan, canlardan ve kanlardan her ne pahasına olursa olsun, ondan zerre miktarı sapmayacaktır, [ ] “tâ ki ya Allah bu işi izhâr eder yahut biz onsuz helâk oluruz.” İşte tüm ihlaslı mü’minlere, bize katılmaları çağrısında bulunuyoruz. Allah’ın izniyle bizler, **Nübüvvet Minhâcî üzere İkinci Râşidî Hilâfet**’in ikâmesine doğru yol alan bir hayır kâfilesiyiz, bir amel kâfilesiyiz. Muhakkak ki bunda, kurtuluş, izzet ve büyük bir sevap vardır.

“Ey

imân edenler! Allah ve Rasulu sizi, size hayat verene çağırıldığında icâbet edin. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer ve siz muhakkak O’nun huzurunda toplanacaksınız.” [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir
Filistin

H. 19 Zulka’de 1428
M. 28 Kasım 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org